

- 10356

SUD BOSNE I HERCEGOVINE-SARAJEVO

Priloga: 1 tom (obično prepisano)

01.02.2007 god. u 11 primjeka u

1000 registar u 4

BOSNA I HERCEGOVINA

TUŽILAŠTVO TUŽITELJSTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

POSEBAN ODJEL ZA RATNE ZLOČINE

Broj: **KT - RZ 2407**

Sarajevo, 01.02.2007. godine

Ovlašteni: [Signature]

Sud BiH - Суд БиХ
 Кривично одјељење и Апелационо одјељење
 Одијел I | Одијел II | Одијел III
 Одјел за судску управу | Одјел за судску управу

X - KRO/07/370

+ plavi od-pisak 15 (Str/Crp.)

+ 1 crni registar 15:30

01-02-2007

SUDU BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO
 Sudcu za prethodno saslušanje

Temeljem članka 35. stavak 2. točka h), članka 226. stavak 1. i članka 227. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine. p o d i ž e m:

OPTUŽNICU

Protiv:

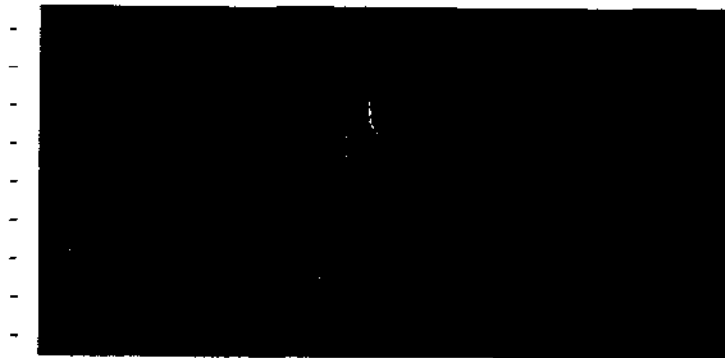
MIHALJEVIĆ ZDRAVKO zv. „Pijuk“ sina Mate i majke Kate rođeno Tuka, rođen 27.06.1964. godine u Sarajevu, JMB 2706964172002, bio nastanjen u mjestu Čizma br. 17. općina Kiseljak, Hrvat, po zanimanju ugostitelj, pismen, sa završenom srednjom školom, državljanin BiH i R Hrvatske, oženjen, otac troje djece - dvoje malodobne i jednog punoljetnog djeteta, vojsku služio 1983. godine u Šabcu, vodi se u VE Kiseljak, ranije osuđivan Presudom Osnovnog suda u Kiseljaku broj: K-210/87 od 20.04.1988. godine zbog kaznenog djela iz članka 159. stavak 1. Kaznenog zakona SR BiH, nalazi se u pritvoru KPZ „Kula“ u Istočnom Sarajevu po Rješenjima Suda Bosne i Hercegovine broj: X-KRN/05/68 od 04.08.2006. godine, od 03.09.2006. godine i od 03.11.2006. godine,

Što je:

U vremenskom periodu od mjeseca travnja 1993. godine do kraja lipnja iste godine u okviru širokog i sistematičnog napada vojske i vojne policije Hrvatskog vijeća obrane, usmjerenog protiv civilnog bošnjačkog pučanstva na teritoriju općine Kiseljak, znajući za takav napad, kao pripadnik II bojne brigade HVO „Ban Josip Jelačić“ iz Kiseljaka i u svojstvu zapovjednika Postrojbe za posebne namjene pod nazivom „Maturice“, izvršio, sudjelovao i pomagao u izvršenju progona civilnog bošnjačkog pučanstva na nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj i vjerskoj osnovi i to: ubojstvima, prisilnim nestankom osoba, lišavanjem slobode suprotno osnovnim pravilima međunarodnog prava, mučenjem, i drugim nečovječnim djelima tako što je:

Dana 12.06.1993. godine nakon artiljerijskog napada postrojbi HVO-a na mjesto Tulice, općina Kiseljak, sudjelovao u pješadijskom napadu i uništenju mjesta Tulice, predvodeći zajedno sa Vlatkom Trogrlićem zv. „Žuna“ i Cvijanović Antom zv. „Tana“ pripadnike postrojbe PPN „Maturice“ i druge pripadnike HVO-a, među kojima i Laco Stjepana zv. „Pepa“, Tibora Praju, Medić Ljubu, Medić Nikicu da bi nakon zauzimanja Tulica svo bošnjačko pučanstvo Tulica zarobili i skupili ispred kuće [REDACTED] gdje je osumnjičeni pred zarobljenim pučanstvom pucanjem iz automatske puške iz neposredne blizine lišio života [REDACTED] a zatim naredio bošnjačkom pučanstvu da se razdvoje i to muškarci od žena i naredio grupi od preko 30 muškaraca da krenu u pravcu mjesnog groblja u Tulici, prateći ih naoružan sa još nekoliko bojovnika među kojima je bio i Tibor Prajo, pa kada su došli do mjesnog groblja naredio zarobljenim da se zaustave i postroje, a zatim iz stroja izvodio zarobljenike koje je zajedno sa još dva pripadnika PPN „Maturice“ na brutalan način pucanjem iz neposredne blizine iz automatske puške lišio života, pa su na taj način lišili života sedam zarobljenika i to:

[REDACTED] dok su ostali pripadnici njegove jedinice i pripadnici HVO-a u istom napadu, opljačkali selo i ubili [REDACTED] koju su nakon ubijanja i zapalili a [REDACTED] se nakon napada gubi svaki trag, a zatim je naredio preživjelim zarobljenicima iz grupe da krenu nazad prema kući [REDACTED] gdje im je naredio da uđu u vozilo marke „Tam“, koje vozilo ih je povezlo prema Kiseljaku, a on ih je zajedno sa bojovnicima braćom Šimić pratio sa vozilom marke „Golf“, da bi na putu do Kiseljaka naredio [REDACTED] da siđe sa vozila, te naredio braći Šimić da odvedu [REDACTED] nazad u mjesto Tulice od kada se [REDACTED] gubi svaki trag, a ostali zarobljeni su odvezeni u vojarnu u Kiseljak i zatočeni u nehumanim uvjetima, te su od strane stražara u vojarni i drugih pripadnika HVO-a svakodnevno do razmjene odvođeni na prinudne radove a neki su bili izloženi i mučenju, dok su tijela ubijenih [REDACTED]

b) Vršenjem uvida u:

1. Rješenje Suda BiH o preuzimanju kaznenog predmeta broj: X-KRN/05/68 od 05.10.2005. godine,
2. Pismo standardne oznake „A“ Tužiteljstva MKSJ za Mihaljević Zdravka broj: 003808/GB/MAL/RR46a od 15.02.2000. godine,
3. Personalni karton časnika Mihaljević Zdravka broj: 504/64,
4. Matični karton vojnog obveznika Mihaljević Zdravka broj: 1048050464,
5. Zapovjed OG-2 OZ SB Pov.br. 1-18/93 od 27.05.1993. godine,
6. Zapovjed brigade HVO „Ban Josip Jelačić“ Kiseljak Pov. br. 02-1207-1/93,
7. Spisak pripadnika Interventne postrojbe „Ban Josip Jelačić“ Kiseljak od 04.05.1993. godine,
8. Izvod iz kaznene evidencije za Zdravka Mihaljevića broj: 02/6-3-04-2-5734/06 od 30.08.2006. godine,
9. Rješenje o ekshumaciji, obdukciji te identifikaciji tijela na području sela Tulice, broj Kri-148/96 od 17.10.1997. godine,
10. Rješenje o ekshumaciji, obdukciji te identifikaciji tijela na području sela Tulice, broj Kri-148/96 od 26.01.1998. godine,
11. Informacija o radu po predmetu Kri-148/96 broj: Kri-148/96 od 04.02.1998. godine,
12. Zapisnik o uviđaju sastavljen dana 09.02.1998. godine na licu mjesta u selu Tulice, SO Kiseljak povodom ekshumacije tijela u mjesnom groblju Tulice, broj: Kri-148/96 od 09.02.1998. godine,
13. Crtež lica mjesta, ekshumacija, obdukcija i identifikacija, Tulica, SO Kiseljak, 09.02.1998. godine broj: 359/98,
14. Foto-dokumentacija, ekshumacija, obdukcija i identifikacija, Tulica, SO Kiseljak, 09.02.1998. godine broj: 359/98,
15. Izvještaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta, ekshumacija, obdukcija i identifikacija, Tulica, SO Kiseljak, 09.02.1998. godine, [REDACTED] i dr., broj: 359/98 od 09.02.1998. godine,
16. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,

17. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
18. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
19. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
20. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
21. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
22. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
23. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
24. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
25. Zapisnik o utvrđivanju identiteta leša za [REDACTED] od 11.02.1998. godine,
26. Službena zabilješka broj: 01/2.5-2-B/98 od 17.02.1998. godine,
27. Zapisnik o saslušanju vještaka [REDACTED] broj: Kri: 148/96 od 23.02.1998. godine,
28. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
29. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
30. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
31. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
32. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
33. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
34. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
35. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
36. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
37. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
38. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
39. Izvadak iz matične knjige umrlih za [REDACTED]
40. Izvešće o radu Općinskog stožera Vojne policije Kiseljak od 12.06.1993. godine,
41. Izvešće o radu Općinskog stožera Vojne policije Kiseljak od 13.06.1993. godine,
42. Izvešće za 12/13.06.1993. godine Zapovjedništva III satnije Vojne policije Kiseljak broj: 02-4/3-07/3-104/93 od 14.06.1993. godine,
43. Presudu MKSJ u predmetu protiv Daria Kordića i Maria Čerkeza br. IT-95-14/2-T od 26.02.2001. godine,
44. Presudu MKSJ u predmetu protiv Daria Kordića i Maria Čerkeza br. IT-95-14/2-A od 17.12.2004. godine,
45. Odluku Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju ratnog stanja („Službeni list R BiH“, broj: 7/92),
46. Prečišćeni tekst Odluke o uspostavi Hrvatske zajednice Herceg-Bosne („Narodni List HZ Herceg-Bosna“ broj: 1/92),
47. Ustav Federacije Bosne i Hercegovine - tzv. Vošingtonski sporazum („Službene novine FBiH“ broj: 1/94),
48. Odluku Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o ukidanju ratnog stanja („Službeni list R BiH“, broj 50/95),

Rezultat istrage:

Rezultati provedene istrage na nedvojben način potvrđuju osnovanost ove optužnice, odnosno navoda da je osumnjičeni zajedno sa drugim pripadnicima PPN „Maturice“ i HVO-a, sudjelovao i predvodio iste u napadu na selo Tulice koje je u tom napadu zapaljeno i opljačkano i pomogao drugim pripadnicima HVO-a i PPN „Maturice“ da preživjelo zarobljeno pučanstvo prevezu i zatvore u vojarnu u Kiseljaku gdje su bili izloženi nehumanim uvjetima života, mučeni i bili prinuđeni da idu na prinudne radove koji su se sastojali od kopanja rovova i tranšeja na prvoj crti bojišnice, a prigodom samog napada pripadnici njegove jedinice i drugi pripadnici HVO-a na brutalan način lišili života [REDACTED] koju su nakon ubijanja i zapalili, [REDACTED] dok se [REDACTED] nakon napada gubi svaki trag, dok je on sam lišio života [REDACTED] a sa pripadnicima svoje postrojbe lišio života i [REDACTED]

[REDACTED] na način, u vrijeme, u mjestu i pod okolnostima, kako je to navedeno u izreci optužnice. Znači, rezultat istrage ukazuje da je osumnjičeni izvršio, sudjelovao i pomogao u izvršenju kazneno-pravnih radnji navedenih u dispozitivu optužnice, iz kojih radnji proizlaze sva bitna obilježja kaznenog djela zločina protiv čovječnosti iz članka 172. stavak 1. točke h) u svezi sa točkama a), e), f) i) i k) istog članka Kaznenog zakona Bosne i Hercegovine.

Prikupljeni dokazi, koji se sastoje od iskaza svjedoka, preživjelih očevidaca događaja kao i svjedoka članova porodica ubijenih mještana sela i svjedoka koji su ukopavali ubijene mještane sela, te materijalnih dokaza pokazuju da postoji dovoljno osnovane sumnje za podizanje ove optužnice.

Također, iz presude Pretresnog vijeća MKSJ br. IT-95-14/2-T od 26.02.2001. godine u predmetu protiv Daria Kordića i Maria Čerkeza slijedi da je Središnja Bosna između ostalih obuhvatala i općinu Kiseljak a da su u općini Kiseljak, od ukupno preko 24.000 stanovnika, koliko ih je bilo 1991., 52% bili Hrvati, a 40% Muslimani. HVO je u Kiseljaku osnovan 23. aprila 1992. Kad je JNA napustila kasarne, u njih je ušao HVO. Postojao je dogovor da će se naoružanje i municija podijeliti, no on nikad nije sproveden u djelo. Po riječima [REDACTED] TO je dobio oko 5% najlošijeg oružja, a HVO je uzeo sve ostalo. HVO u to vrijeme nije vodio borbe sa VRS-om i nije dozvolio TO-u da prođe kroz općinu kad je TO htio da prekine opsadu Sarajeva. HVO je 25. maja 1992. donio odluku da se ukida TO u Kiseljaku. Dana 25. juna 1992. donijeta je odluka da se Izvršni odbor Skupštine općine preimenuje u Hrvatsko vijeće obrane (HVO) Kiseljaka. U općinskom

stožeru više nije bilo Muslimana. HVO je preuzeo "apsolutnu vlast, apsolutnu dominaciju i kontrolu" u općini. (t. 504., str. 153).

U istoj presudi je utvrđeno da su u vremenskom periodu opisanom u izreci ove optužnice postrojbe Hrvatskog vijeća obrane uključujući i pripadnike Vojne policije HVO-a, izvršile širok i sistematičan napad na civilno bošnjačko pučanstvo na teritoriji općine Kiseljak. Pretresno vijeće je zaključilo da težina dokaza jasno ukazuje na progon Bošnjaka u općinama Središnje Bosne u kojima je vlast preuzeo HVO među kojima i općine Kiseljak, Busovača i Vitez. Ovakvi zaključci pretresnog vijeća u odnosu na navedene općine potvrđeni su zaključcima žalbenog vijeća MKSJ u istom predmetu presudom br. IT-95-14/2-A od 17.12.2004. godine. Žalbeno vijeće je potvrdilo da je na teritoriju Središnje Bosne i to u općinama: Busovača, Vitez i Kiseljak (Rotilj, Svinjarevo, Gomionica, Višnjica, Polje Višnjica, Behrići, Gromljak, Tulica, Han Ploča, Grahovci) (t. 668. str. 175), izvršen napad postrojbi HVO-a na mještane bošnjačke narodnosti, da je taj napad bio širok, sistematičan i usmjeren protiv civilnog pučanstva (t. 669. str. 175), da je počinjen u tijeku oružanog sukoba između HVO-a i ARBiH (t. 670. str. 175), i da zločini počinjeni tijekom tog napada predstavljaju progon (t. 676. str. 176).

Pretresno vijeće MKSJ je u presudi br. IT-95-14/2-T od 26.02.2001. godine u predmetu protiv Daria Kordića i Maria Čerkeza navelo i slijedeće: HVO je 12-13. juna 1993. napao sela u općini Kiseljak, počevši sa Tulicom 12. juna. (t. 720. str. 241). Tulica se nalazi 15-ak kilometara od Kiseljaka, južno prema Sarajevu. Prije rata imala je oko 350 stanovnika, koji su svi bili Muslimani, ali bili su okruženi selima sa hrvatskim ili srpskim stanovništvom. Tokom rata se Tulica našla između položaja HVO-a i VRS-a, te je povremeno granatirana. Neki od stanovnika su otišli, te je broj stanovnika pao na 250. Vijeće je dalje navelo da optužba tvrdi da je 12. juna 1993. Tulicu napao HVO, što je za posljedicu imalo smrt najmanje 12 seljana i uništenje sela. Napad je počeo žestokim granatiranjem sela koje je trajalo od oko 10:00 sati do podneva. Nakon granatiranja uslijedio je pješadijski napad na selo iz više pravaca. ... Vojnici su bili u crnim ili maskirnim uniformama i oko ruku su imali bijele trake: vojnici u crnom identifikovani su kao pripadnici jedinica "Apostoli" i "Maturice", koji su bili stacionirani u Kiseljaku, a oni u maskirnom kao pripadnici HVO-a. (t. 721. str. 241-242).

Pretresno vijeće je utvrdilo i da je napad na Tulicu bio dio neposustajućeg napada HVO-a u kojem su civili ubijani i s njima se nečovječno postupalo a mjesto Tulice opljačkano, spaljeno i uništeno. Ovakav zaključak Pretresnog vijeća potvrđen je i od strane Žalbenog vijeća MKSJ u istom predmetu presudom br. IT-95-14/2-A od 17.12.2004. godine (t. 570-577. str. 148-150).

Postojanje pravomoćne presude MKSJ u kojoj je utvrđeno da su na području Središnje Bosne počinjeni Zločini protiv čovječnosti i progoni po, nacionalnoj, etničkoj, kulturnoj i

vjerskoj osnovi nad pripadnicima bošnjačkog naroda govore u prilog jedinom logičnom zaključku da su u slučaju počinjenog kaznenog djela koje se ovom optužnicom stavlja na teret osumnjičenom Mihaljević Zdravki zv. „Pijuk“ nije radilo ni o kakvom izoliranom incidentu, niti zločinu koji je bio izuzetak u tim ratnim vremenima, već da se radilo o jednom utvrđenom i planiranom modelu ponašanja prema civilima Bošnjacima, njihovim životima, slobodi i imovini.

Također, i ponašanje osumnjičenog Mihaljevića prigodom napada koje najbolje opisuju svjedoci saslušani od strane ovog Tužiteljstva i koji govore da im je osumnjičeni „psovao Aliju“, da ih je nazivao „balijama“, govorio „hoćete Džamahiriju“ kao i drugi materijalni dokazi kao što je dokaz o pripadnosti osumnjičenog postrojbama HVO-a još od kraja 1991. godine i obnašanje zapovjednih dužnosti u postrojbama HVO-a, ukazuju na diskriminatornu namjeru osumnjičenog i da je osumnjičeni Mihaljević slijedio politiku postrojbi HVO-a, kao vojne organizacije, koja je dovela do toga, a što je utvrđeno i gore navedenom pravomoćnom presudom MKSJ-a, da je na području Kiseljaka izvršen širok ili sistematičan napad postrojbi HVO, za koji napad je osumnjičeni nesumnjivo znao, na bošnjačko civilno pučanstvo koji je rezultirao brojnim počinjenim zločinima nad tim pučanstvom na teritoriji općine Kiseljak. Također, važno je napomenuti da je u istoj pravomoćnoj presudi utvrđeno i slijedeće: „to što su možda Bošnjaci proganjali Hrvate u drugim općinama ne krnji ovaj nalaz i ni na koji način ne opravdava progon koji je vršio HVO“ (t. 520, str. 158).

Svjedoci koje je ovo Tužiteljstvo u tijeku istrage saslušalo potvrđuju gore navedeno. Tako svjedok [REDACTED] navodi da je tog dana počelo strahovito granatiranje sela i da je u pred njegovu kuću pala granata od koje je on ranjen u predjelu leđa. Svjedok [REDACTED] koji je u vrijeme izvršenja predmetnog kaznenog djela bio malodoban, navodi da je tog lipnja ujutro počelo žestoko granatiranje sela nakon kojeg su u selo ušli pripadnici HVO-a i zarobili sve mještane sela. I drugi saslušani svjedoci, među kojima i [REDACTED] navode da je 12.06.1993. godine izvršen prvo artiljerijski napad na Tulice nakon kojeg su u selo upali naoružani pripadnici HVO-a u maskirnim uniformama i „crnokošuljaši koji su zarobili mještane sela koji nisu uspjeli pobjeći i sve žene, djecu, starce i vojno sposobne muškarce sakupili na jednom mjestu u selu.

Iskazi navedenih svjedoka potvrđuju i ostale činjenične navode opisane u dispozitivu optužnice da je osumnjičeni Zdravko Mihaljević zv. „Pijuk“ učestvovao u napadu na selo Tulice, da je pucanjem iz automatskog oružja lišio života starca [REDACTED] da je osumnjičeni razdvojio muškarce od žena i sa ostalim vojnicima muškarce poveo prema mjesnom groblju u Tulicama gdje je zajedno sa ostalim bojovnicima na brutalan način

pucanjem iz automatske puške iz neposredne blizine lišio života [REDACTED]

[REDACTED] da je zatim na intervenciju jednog od pripadnika HVO-a prestao sa ubijanjem zarobljenih, i preživjelim naredio da se vrate pred kuću [REDACTED] i popnu na vozilo marke „Tam“ odakle su preveženi u vojarnu HVO-a Kiseljak gdje su i zatočeni i bili izloženi životu u nehumanim uvjetima, a od strane stražara u vojarni i drugih pripadnika HVO-a i mučenju i svakodnevnom odvođenju na prinudne radove na prve crte bojišnice, da je na putu do vojarnu naredio [REDACTED] da siđe sa „Tam-a“ i naredio braći Šimić koji su tada bili s njim da ga odvedu nazad u Tulicu od kada mu se gubi svaki trag. Svi svjedoci suglasno potvrđuju da su u napadu na mjesto Tulice ubijene [REDACTED] i da se [REDACTED] nakon tog napada gubi svaki trag i da je nakon ovako izvršenog napada postrojbi HVO-a, mjesto Tulice u većem dijelu opljačkano, spaljeno i uništeno što dokazuju fotografije uništenih kuća u selu koje se nalaze u privitku ove optužnice.

I drugi materijalni dokazi koji se nalaze u privitku optužnice kao što su, Zapisnik o uviđaju sastavljen dana 09.02.1998. godine na licu mjesta u selu Tulice, SO Kiseljak povodom ekshumacije tijela u mjesnom groblju Tulice, broj: Kri-148/96 od 09.02.1998. godine, Crtež lica mjesta, Fotodokumentacija, Zapisnik o saslušanju vještaka [REDACTED] broj: Kri: 148/96 od 23.02.1998. godine, Zapisnici o utvrđivanju identiteta leša, kao i Fotografije uništenih kuća i drugih objekata u selu Tulica, potvrđuju navode u dispozitivu ove optužnice.

Navode o zatvaranju preživjelih Bošnjaka u vojarnu u Kiseljak, u čemu je osumnjičeni Mihaljević pomogao zarobljavanjem istih i pratnjom vozila u kojem su preveženi do vojarnu, gdje su neki od zarobljenika bili izloženi mučenju od strane stražara u vojarni i drugih pripadnika HVO-a i prinudnim radovima po prvim crtama bojišnice na koje su svakodnevno bili prisiljeni ići, najbolje potvrđuju izvješća o radu Općinskog stožera vojne policije Kiseljak od 12.06.1993. i 13.06.1993. godine, Izvješće Zapovjedništva III satnije Vojne policije Kiseljak za 12/13.06.1993. godine broj: 02-4/3-07/3-104/93 od 14.06.1993. godine, i iskazi svjedoka [REDACTED] i drugih svjedoka saslušanih u tijeku istrage.

U svojoj obrani, koju je osumnjičeni dao svojevóljno i u prisustvu svog odvjetnika, osumnjičeni Mihaljević u odnosu na mjesto Tulice navodi da je 12.06.1993. godine stigao u Tulice nakon završetka akcije ali da nije ulazio u selo nego se na putu sreo sa vojskom koja se vraćala iz Tulica i navodi da o događanjima u Tulici ne zna ništa. Također, osumnjičeni ne spori da je bio pripadnik brigade HVO „Josip Ban Jelačić“ i PPN „Maturice“.

Pripadnosti brigadi HVO „Josip Ban Jelačić“ i PPN „Maturice“ kao i svojstvo osumnjičenog Mihaljevića, najbolje pokazuju materijalni dokazi koje je ovo Tužiteljstvo prikupilo u tijeku istrage. Ti dokazi su: Zapovjed Zapovjedništva OG-2 OZ SB Kiseljak broj: Pov. br. 1-18/93 od 27.05.1993. godine koju je potpisao Zapovjednik Ivica Rajić kojom se zapovjeda formiranje interventnih postrojbi za svaku bojnu do nivo voda, pod nazivom „Maturice“, Zapovjed brigade HVO „Ban Josip Jelačić“ Kiseljak Pov br. 02-1207-1/93 kojom se formiraju interventne postrojbe pod nazivom „Maturice“ a za zapovjednika interventne postrojbe „Maturice“ u zoni odgovornosti II bojne brigade „B.J.J.“ imenuje Zdravko Mihaljević, Spisak pripadnika interventne postrojbe sačinjen od Zapovjedništva brigade B.J.J.“ od 04.05.1993. godine gdje se kao Zapovjednik 3. Interventne grupe koja broji 19. pripadnika navodi Zdravko Mihaljević, Personalni karton časnika Mihaljević Zdravka broj: 504/64, te Matični karton vojnog obveznika Mihaljević Zdravka broj: 1048050464. Svi ovi dokazi potvrđuju navode Tužiteljstva u dispozitivu optužnice o svojstvu i pripadnosti vojnim postrojbama osumnjičenog Mihaljevića.

I Jedinica „Pravila puta“ Ureda tužitelja Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije je za osumnjičenog Mihaljević Zdravka zv. „Pijuk“ dala standardnu oznaku „A“ svojim pismom broj: 003808/GB/MAL/RR46a od 15.02.2000. godine, što znači da postoji dovoljno dokaza da je Mihaljević Zdravko zv. „Pijuk“ počinio teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava.

Cijeneći sve naprijed navedeno može se iz dokaza prikupljenih u tijeku istrage izvesti zaključak da postoji dovoljno osnovane sumnje da je osumnjičeni počinio kaznenopravne radnje koje mu se optužnicom stavljaju na teret, pa stoga smatram da je optužnica u cjelosti opravdana i zasnovana na zakonu, te predlažem da sudac za prethodno saslušanje Suda BiH potvrdi ovu optužnicu.

Materijal koji potkrepljuje navode optužnice

-Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Mihaljević Zdravka broj: KT-RZ 130/05 od 03.08.2006. godine,

-Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]

-Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]

-Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]

-Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]

- Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju svjedoka [REDACTED] od [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju [REDACTED]
- Zapisnik o saslušanju [REDACTED]
- Rješenje Suda BiH o preuzimanju kaznenog predmeta broj: X-KRN/05/68 od 05.10.2005. godine,
- Pismo standardne oznake „A“ Tužiteljstva MKSJ za Mihaljević Zdravka zv. „Pijuk“ broj: 003808/GB/MAL/RR46a od 15.02.2000. godine,
- Personalni karton časnika Mihaljević Zdravka broj: 504/64,
- Matični karton vojnog obveznika broj: 1048050464,
- Zapovjed OG-2 OZ SB Pov.br. 1-18/93 od 27.05.1993. godine,
- Zapovjed brigade HVO „Ban Josip Jelačić“ Kiseljak Pov. br. 02-1207-1/93,
- Spisak pripadniku Interventne postrojbe „Ban Josip Jelačić“ Kiseljak od 04.05.1993. godine,
- Rješenje o ekshumaciji, obdukciji te identifikaciji tijela na području sela Tulice, broj Kri-148/96 od 17.10.1997. godine,
- Rješenje o ekshumaciji, obdukciji te identifikaciji tijela na području sela Tulice, broj Kri-148/96 od 26.01.1998. godine,
- Informacija o radu po predmetu Kri-148/96 broj: Kri-148/96 od 04.02.1998. godine,
- Zapisnik o uviđaju sastavljen dana 09.02.1998. godine na licu mjesta u selu Tulice, SO Kiseljak povodom ekshumacije tijela u mjesnom groblju Tulice, broj: Kri-148/96 od 09.02.1998. godine,
- Crtež lica mjesta, ekshumacija, obdukcija i identifikacija, Tulica, SO Kiseljak, 09.02.1998. godine broj: 359/98,
- Foto-dokumentacija, ekshumacija, obdukcija i identifikacija, Tulica, SO Kiseljak, 09.02.1998. godine broj: 359/98,
- Izveštaj o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta, ekshumacija, obdukcija i identifikacija, Tulica, SO Kiseljak, 09.02.1998. godine, [REDACTED] i dr., broj: 359/98 od 09.02.1998. godine.

- Odluku Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o proglašenju ratnog stanja („Službeni list R BiH”, broj: 7/92),
- Prečišćeni tekst Odluke o uspostavi Hrvatske zajednice Herceg-Bosne („Narodni List HZ Herceg-Bosna“ broj: 1/92),
- Ustav Federacije Bosne i Hercegovine - izv. Vošingtonski sporazum („Službene novine FBiH“ broj: 1/94),
- Odluku Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine o ukidanju ratnog stanja („Službeni list R BiH”, broj 50/95),
- Izvod iz kaznene evidencije za Zdravka Mihaljevića broj: 02/6-3-04-2-5734/06 od 30.08.2006. godine.

Prijedlog Tužiteljstva za prihvatanje utvrđenih činjenica

Tužiteljstvo BiH sukladno članku 4. Zakona u ustupanju predmeta iz MKSJ, te članku 15. Zakona o kaznenom postupku BiH, predlaže da Sud BiH prihvati kao dokazane činjenice koje su utvrđene pravomoćnom odlukom u postupku pred MKSJ, te da uvrsti u dokaz presude pretresnog i žalbenog vijeća MKSJ u predmetu protiv Daria Kordića i Maria Čerkeza br. IT-95-14/2-T od 26.02.2001. godine (t. 520 i druge točke presude koje se odnose na širok i sistematičan napad na području općina Kiseljak, Busovača i Vitez) i br. IT-95-14/2-A od 17.12.2004. godine (točke 667., 668., 669., 670., 676. i druge točke presude koje se odnose na širok i sistematičan napad na području općinu Kiseljak, Busovača i Vitez).

Naime, u navedenim točkama presuda je utvrđeno da su izvršeni napadi postrojbi Hrvatskog vijeća obrane na bošnjačko civilno pučanstvo u općinama Središnje Bosne i to: Kiseljak, Busovača i Vitez i da se ti napadi moraju okarakterisati kao široki, sistematični i usmjereni protiv bošnjačkog civilnog pučanstva. Žalbeno vijeće MKSJ je u točki 667. i 668. presude navelo da su u tijeku tih napada izvršeni zločini u Busovači, selu Ahmići, selu Šantići, selima Nadioci i Pirići, selu Gaćice, selu Večeriska/Donja Večeriska, selu Očehnići, selima na teritoriju općine Kiseljak i to: Rotilj, Svinjarevo, Gomionica, Višnjica, Polje Višnjica, Behrići, Gromljak, Tulica, Han Ploča, Grahovci, te Kaoniku, Osnovnoj školi u Dubravicama, zgradi SDK, bioskopu u Vitezu, vojarni u Kiseljaku i zgradi općine u Kiseljaku.

Predlažući da se kao dokazane prihvate činjenice iz gore navedenih presuda ovo Tužiteljstvo prvenstveno ima u vidu da iste ne potvrđuju kaznenu odgovornost optuženog, da je presuda Pretresnog vijeća MKSJ u odnosu na općine Kiseljak, Busovača i Vitez potvrđena presudom Žalbenog vijeća MKSJ tj., ista je pravomoćna i da se prihvatanjem činjenica iz navedenih presuda ne isključuje štovanje pretpostavke nevinosti optuženog, obzirom da će iste biti razmotrene zajedno sa svim ostalim dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu. Također, na ovaj način ispoštovat će se i pravo optuženog da mu se

sudi bez odlaganja kako to propisuje članak 13. ZKP-a BiH kao i članak 6. stavak 1. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama kojom je propisano načelo suđenja u razumnom roku.

Prijedlog za produženje pritvora

Obzirom da se na temelju rezultata istrage i prikupljenih dokaza može zaključiti da postoji osnovana sumnja da je Zdravko Mihaljević učinio kazneno djelo Zločin protiv čovječnosti iz članka 172. stavak 1. točke h) u svezi sa točkama a), e), f) i) i k) KZ-a BiH, te smatrajući da i dalje postoje svi uvjeti za pritvor koji su postojali i u vrijeme donošenja rješenja o određivanju i produženju pritvora u tijeku istrage, na temelju članka 227. stavak 3. i članka 137. stavak 1. ZKP-a BiH predlažem da Sud, ukoliko potvrdi ovu optužnicu, produži pritvor optuženom Mihaljeviću Zdravki zbog postojanja uvjeta iz članka 132. stavak 1. točke b) i d) ZKP-a BiH.

Tužiteljstvo BiH je u optužnici predložilo ispitivanje svjedoka na glavnom pretresu od kojih su se neki vratili da žive na područje općine Kiseljak odnosno u mjesto u kojem je i počinjeno predmetno kazneno djelo dok se ostali svjedoci nisu vratili u mjesto gdje je počinjeno kazneno djelo kao mjesto prijeratnog prebivališta ali žive na području susjednih općina. Po mišljenju ovog Tužiteljstva svi svjedoci svoje iskaze na glavnom pretresu trebaju dati bez pritiska i straha za sebe i svoje porodice od eventualnih posljedica koje mogu nastati usljed davanja tih iskaza. Iskazi svjedoka dati u tijeku istrage nemaju vrijednosti ukoliko svjedoci bez ikakvog pritiska ili straha ne ponove svoje iskaze na glavnom pretresu. Da postoji opasnost od utjecaja na svjedoke govori i činjenica da su nekim svjedocima već određene zaštitne mjere sukladno Zakonu o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka. Optuženom su već poznata imena i prezimena nekih svjedoka saslušanih u tijeku istrage a nakon potvrđivanja optužnice će mu biti dostupne i adrese istih. Smatram da i dalje postoji opasnost da bi optuženi, u slučaju puštanja na slobodu, ometao kazneni postupak utjecajem na svjedoke. Također, Tužiteljstvo BiH ponovo napominje da sprovodi istragu i protiv drugih pripadnika postrojbe za posebne namjene HVO-e „Maturice“ [REDACTED]

[REDACTED] U ove navode Sud se može uvjeriti i uvidom u rješenja o preuzimanju predmeta Suda BiH broj: X-KRN/05/68 od 05.10.2005. godine i 13.06.2006. godine. Stoga i dalje smatram da postoji opasnost da bi u slučaju da se optuženi Mihaljević Zdravko brani sa slobode, moglo doći do međusobnih kontakata i pokušaja usklađivanja iskaza između optuženog Mihaljevića i drugih osumnjičenih u cilju izbjegavanja odgovornosti za kaznena djela koja im se stavljaju na teret. Mišljenja sam da navedene okolnosti i dalje predstavljaju razlog za određivanje pritvora reguliran odredbom članka 132. stavak 1. točka b) ZKP BiH.

Tužiteljstvo BiH je podiglo optužnicu protiv Mihaljević Zdravka zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo Zločin protiv čovječnosti iz članka 172. stavak 1. točke h) u svezi sa točkama a), e), f), i) i k) istog članka KZ-a BiH, za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora deset godina ili teža kazna (dugotrajan zatvor). Imajući u vidu težinu kaznenog djela i način izvršenja predmetnog kaznenog djela odnosno da se optuženi tereti da je djelo koje mu se stavlja na teret izvršio na izuzetno brutalan način odnosno da je pucanjem iz automatskog oružja iz neposredne blizine sam i zajedno sa pripadnicima svoje postrojbe ubio više osoba pred njihovim susjedima i članovima obitelji od kojih mnogi i danas žive u mjestu Tulice, a preživjele mještane Tulica sprovodio u vojarnu u Kiseljak, kojom prigodom je jednu osobu „skinuo“ sa vozila pred većim brojem mještana sela Tulice i odveo u nepoznatom pravcu od kada se toj osobi gubi svaki trag, smatram da je zbog sigurnosti građana određivanje pritvora i dalje neophodno. Ova sigurnost je potrebna radi svjedoka, njihovih obitelji i susjeda od kojih su većina, kako je gore i navedeno, i preživjeli izvršenje kaznenog djela a koji su se vratili u prijeratno mjesto prebivališta odnosno u mjesto Tulice, općina Kiseljak u kojem je i počinjeno predmetno kazneno djelo. Smatram da je opravdano očekivati da bi puštanje optuženog Mihaljevića Zdravka na slobodu izazvalo veliki nemir kod tih svjedoka i drugih mještana Tulica. Znači, i dalje, po mišljenju ovog Tužiteljstva, ove okolnosti predstavljaju razlog za određivanje pritvora reguliran odredbom članka 132. stavak 1. točka d) ZKP BiH.

